

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 238.288 van 23 mei 2017
in de zaak A. 221.284/VII-39.898.**

In zake : Priscillia BLAIRON
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Gerard Soete
kantoor houdend te 8400 Oostende
Kerkstraat 8, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Filip Vincke
kantoor houdend te 9600 Ronse
Grote Markt 33
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :
de VZW GAIA
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Anthony Godfroid
kantoor houdend te 1020 Brussel
Atomiumsquare 1, bus 80
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 13 maart 2017, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister bevoegd voor dierenwelzijn van 21 december 2016 waarbij werd beslist met toepassing van artikel 2, § 8, van het koninklijk besluit van 27 april 2007 houdende erkenningsvoorwaarden voor inrichtingen voor dieren en de voorwaarden inzake de verhandeling van dieren, om de toegekende erkenning met

nummer HK13304362 voor het uitbaten van een professionele kwekerij voor honden op het adres Wantestraat 24 te 8755 Ruiselede met ingang van 1 februari 2017 in te trekken en waarbij ook werd beslist dat in toepassing van artikel 5, § 4, tweede lid, van de wet van 17 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, een verbod wordt opgelegd om een nieuwe erkenningsaanvraag in te dienen en dit voor onbepaalde duur.

Verzoekster vraag eveneens om volgende voorlopige maatregelen op te leggen: “Er moet bevolen worden dat er geen dieren meer in beslag mogen worden genomen.

[...]

Er moet beslist worden dat het BLAIRON Priscillia is toegestaan honden te kweken, aan te bieden en te verkopen en zelfs, altijd, gratis weg te geven.

Er moet aan de Vlaamse Regering verbod worden opgelegd contacten op te nemen met websites om iedere activiteit van BLAIRON Priscillia onmogelijk te maken.

Tevens moet aan de Vlaamse Regering verbod worden opgelegd BLAIRON Priscillia in haar uitbating te hinderen.”

Verzoekster diende voorafgaandelijk een verzoekschrift tot nietigverklaring in op 23 januari 2017.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Anja Somers heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 mei 2017.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Gerard Soete, die verschijnt voor verzoekster, advocaat Matthias Hertegonne, die loco advocaat Filip Vincke verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Yana Bayens, die loco advocaat Anthony Godfroid verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Anja Somers heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenkoms

3. Met een op 18 april 2017 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt de VZW GAIA om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen.

IV. Feiten

4.1. Tussen 13 augustus 2008 en 10 oktober 2016 worden, wegens overtreding van de bepalingen van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, meerdere processen-verbaal opgesteld lastens verzoekster.

4.2. Op 10 november 2016 wordt besloten om de procedure tot intrekking van erkenning van verzoekster voor het uitbaten van een professionele kwekerij voor honden, op te starten.

4.3. Op 21 december 2016 neemt de minister de beslissing om de erkenning van verzoekster met ingang van 1 februari 2017 in te trekken.

4.4. Op 1 februari 2017 wordt een nieuwe controle uitgevoerd. Er wordt een navolgend proces-verbaal van vaststellingen en overtredingen op het proces-verbaal van de politie uitgevoerd.

4.5. Op 1 februari 2017 wordt een beslissing tot beslagname genomen. Verzoekster dient hiertegen een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State gekend onder het nummer G/A 221.766.

4.6. Op 30 maart 2017 wordt een beslissing tot bestemming genomen waarbij de dieren aan de vier asielen die hiermee instemmen definitief in volle eigendom worden gegeven. Verzoekster dient hiertegen een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid in en een beroep tot nietigverklaring gekend onder het nummer G/A 221.840. Bij arrest nr. 237.906 van 6 april 2017 wordt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid verworpen.

V. Voorwaarden van het administratief kort geding

5. Luidens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de beslissing prima facie kan verantwoorden.

Er kan alleen rekening worden gehouden met hetgeen daarover in het verzoekschrift werd uiteengezet en gestaafd. De Raad van State kan geen acht slaan op hetgeen in later ingediende geschriften of ter terechtzitting nog door de verzoekende partij wordt bijgebracht. De verwerende partij kan daarop immers niet meer schriftelijk repliceren en de auditeur kan daarover niet op een

deugdelijke wijze advies verlenen in een procedure die op grond van artikel 22 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State essentieel schriftelijk is.

Spoedeisendheid

Standpunt van verzoekster

6. Verzoekster zet het volgende uiteen:

“Vermits de bestuurlijke overheid de beslissing uitvoert en daarbij de hardst mogelijke maatregelen neemt, tot in het onredelijke toe, betekent dit voor BLAIRON Priscillia dat zij niet alleen geen enkele activiteit meer kan hebben maar dat zij bovendien allerhande verplichtingen moet naleven die zelfs inhouden dat zij de hondenkwekerij verder moet uitbaten en alle eraan verbonden kosten moet dragen zonder dat er ook maar enige inkomst kan zijn.

Terecht is het onaanvaardbaar dat er draconische maatregelen worden genomen zoals dat terzake het geval is met voor BLAIRON Priscillia onnoemelijke schade.

BLAIRON Priscillia werd gesanctioneerd omdat haar houding en reactie de controlerende dierenarts niet aanstond.

BLAIRON Priscillia is eerlijk en correct maar wel recht op de man en overtuigd van haar visie, standpunt of benadering.

Uit de door de controlerende dierenarts gemaakte opmerkingen en gebruikte bewoordingen blijkt dat zij zich niet kon verstaan met BLAIRON Priscillia zodat zij bruutweg allerhande sancties en maatregelen nam die voor gevolg hadden dat BLAIRON Priscillia haar erkenning, op onrechtmatige wijze, ingetrokken zag terwijl niettegenstaande het verhaal en de reactie die intrekking wordt uitgevoerd zodat BLAIRON Priscillia geen enkele activiteit meer mag hebben waarbij zij dieren kweekt of verkoopt maar ondertussen wel alle dieren moet behouden, ze zelfs niet eens mag weggeven wat betekent zware kosten voor onderhoud, verzorging enz..

De dienst Inspectie Dierenwelzijn eist dat BLAIRON Priscillia alle dieren behoudt, zonder de minste termijnstelling met de mededeling dat geen enkel dier mag worden weggedaan, zelfs niet als men het gratis zou wegschenken. Dat betekent dat BLAIRON Priscillia zelfs niet eens zou mogen stoppen met haar activiteiten indien zij daartoe zou beslissen in afwachting van de uitspraak van de RAAD VAN STATE.

BLAIRON Priscillia is door die opstelling van de Vlaamse Regering het slachtoffer van een ontoelaatbare maar vooral ook manifest onredelijke beslissing.

BLAIRON Priscillia kan alleen verder blijven bestaan met het verzorgen van de dieren in de mate dat zij er een inkomen door heeft. Dat wordt haar ontzegd. Op die wijze gaat zij regelrecht naar een faillissement want er zijn alle lasten van de uitbating zonder dat daar ook maar enig inkomen tegenover staat

of kan staan. Zelfs als zij bepaalde dieren zou willen wegdoen om toch nog te kunnen overleven, is dat door de Vlaamse Regering onmogelijk gemaakt.

BLAIRON Priscillia heeft zware kosten en lasten. Zij huurt het eigendom waarin de uitbating was. Zij moet zelf leven. Zij dient in te staan voor de volledige verzorging van de dieren wat betekent het geven van eten, het onderhouden ervan, de verzorging door de veearts enz..

In tegenstelling tot wat de controlerende dierenarts aangaf, was de toestand bij BLAIRON Priscillia helemaal niet zo slecht. De oorzaak van alle moeilijkheden was dat BLAIRON Priscillia bepaalde standpunten innam die zij tot ergernis van de controlerende dierenarts - moedig verdedigde.

De stukken worden voorgelegd waaruit blijkt dat nu wel degelijk alles in orde is. Zeer belangrijk daarbij is de controleopdracht die dierenarts dr. DONNE Eef recent uitvoerde. Zelfs de controlerende dierenarts van de Vlaamse Regering moest toegeven dat alles veel beter was.

Voor BLAIRON Priscilla is het - in de letterlijke zin van het woord - van levensbelang dat de beslissing van 21 december 2016 wordt geschorst en dat voorlopige maatregelen worden bevolen waardoor BLAIRON Priscilla verder kan uitbaten. Uiteraard kan er daarbij controle gebeuren door de Inspectie Dierenwelzijn die al de aanzienlijke verbetering vaststelde.

De RAAD VAN STATE moet rekening houden met alle aspecten waaronder de gevolgen van de schorsing. Er kan daarbij geen kritiek meer zijn op BLAIRON Priscillia om reden dat zij aan alle opmerkingen gevolg gaf met als resultaat een volledig perfect in haar voordeel rapport van midden februari 2017.

Dat betekent dat het openbaar belang noch het dierenwelzijn worden geschonden.

Wel is het voor BLAIRON Priscillia noodzakelijk dat zij verder de uitbating kan doen omdat anders haar hondenkwekerij failliet zal gaan gezien de kosten en lasten niet meer te dragen zijn zonder dat er inkomsten zijn, zekerlijk zij verplicht wordt de dieren te houden.

Maar evenzeer moet de schorsing worden bevolen om toe te laten de hondenkwekerij te behouden. De dieren waarmee wordt gekweekt zijn zeer goede, uiteraard zeer dure, honden. Eenmaal die dieren weg zijn, is het onmogelijk nog te kweken behalve wanneer er nieuwe dieren worden gezocht en gevonden wat betekent dat er lange tijd zal over gaan voordat men opnieuw aan het kweken kan gaan.

Net stopzetten van de zaak in afwachting van een uitspraak door de RAAD VAN STATE is ook geen oplossing. Er zijn ernstige middelen. Als de behandeling moet worden afgewacht, is de schade onherroepelijk omdat in de betreffende periode alles volledig kapot zal gaan.

Er moeten, uiterst spoedeisend, maatregelen worden bevolen die moeten bestaan in enerzijds het schorsen en anderzijds het opleggen van maatregelen t.o.v. de Vlaamse Regering die niet bereid is ook maar de minste toegeving te doen, zelfs niet eens te handelen om schade te beperken”.

Beoordeling

7. Op grond van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift een uiteenzetting bevatten van de feiten die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen. Hetzelfde is te lezen in artikel 8, 4°, van het procedurereglement kort geding van 5 december 1991. Dit houdt in dat het aan de verzoekende partij toekomt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die in concreto aantonen dat de zaak te spoedeisend is om de uitkomst van het annulatieberoep te kunnen afwachten, gelet op de nadelige gevolgen die een tenuitvoerlegging van het bestreden besluit voor haar persoonlijk veroorzaakt.

Een verzoekende partij die beweert dat de zaak te spoedeisend is om de uitkomst van het annulatieberoep te kunnen afwachten, moet dus in haar verzoekschrift concrete feiten aanvoeren die de spoedeisendheid verantwoorden. De spoedeisendheid van de zaak wordt niet vermoed, welke ook de aard van de bestreden beslissing is.

Te dezen ontbreekt in het verzoekschrift een concrete uiteenzetting van de gegevens die de spoedeisendheid verantwoorden.

Een uiteenzetting, beperkt tot algemeenheden of een loutere verwijzing naar de duur van de annulatieprocedure en zonder ook maar enig licht te doen schijnen op de onherroepelijke schadelijke gevolgen voor de verzoekende partij bij een tenuitvoerlegging van de bestreden akte, volstaat niet om de spoedeisendheid aan te tonen.

Een verwijzing naar de ernst van de middelen is niet terzake dienend. De voorwaarde van het spoedeisend karakter is een schorsingsvoorwaarde die afzonderlijk onderzocht moet worden. De

onwettigheden die tegen het bestreden besluit worden aangevoerd kunnen op zich geen reden zijn om het bestaan van spoedeisendheid te aanvaarden.

De bestreden beslissing van 21 december 2016 werd door verzoekster aanvankelijk enkel bestreden met een annulatieberoep ingediend op 23 januari 2017 maar niet met een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging.

Dit betekent dat verzoekster moet aantonen, welke omstandigheden de zaak thans voor haar spoedeisend maken, terwijl ze dat voorheen blijkbaar niet was of minstens toen niet door haar als zodanig werd ervaren.

De elementen die verzoekster in haar schorsingsverzoek aanhaalt ter ondersteuning van de spoedeisendheid van haar zaak, waren reeds aanwezig op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring.

Het feit dat verzoekster ervan uitging dat de diensten zich soepel zouden opstellen in afwachting van een beslissing van de Raad van State nu er een beroep tot nietigverklaring was aangetekend waarbij de middelen grondig waren uiteengezet, doet hieraan geen afbreuk.

Het annulatieberoep bij de Raad van State heeft immers geen schorsende werking zodat de bestreden beslissing uitvoerbaar blijft. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat zij op het ogenblik van de indiening van het beroep tot nietigverklaring objectief kon geloven in de mogelijkheid van een - zij het voorlopige - minnelijke regeling.

Bovendien zijn de elementen die verzoekster aanhaalt, namelijk de verplichtingen en de kosten die zij dient te dragen voor de verzorging van de honden niet meer actueel aangezien de honden in beslag werden genomen en

definitief in eigendom werden gegeven aan vier asielen. Verzoekster toont niet aan dat zij op dit moment hoge kosten heeft.

De vordering tot schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid tegen de beslissing tot bestemming van 30 maart 2017 waarbij de dieren aan de vier asielen die hiermee instemmen definitief in volle eigendom worden gegeven, werd bij arrest nr. 237.906 van 6 april 2017 verworpen. Bijgevolg levert de schorsing van de bestreden beslissing aan verzoekster niet het voordeel dat zij haar dure honden terugkrijgt en verder kan kweken. Zoals zij zelf uiteenzet, zal het lang duren eer zij haar beroepsactiviteit kan voortzetten eens de honden weg zijn.

Uit artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, blijkt dat de vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen aan dezelfde voorwaarden is onderworpen als de vordering tot schorsing, te weten de spoedeisendheid dient te worden aangetoond en minstens één ernstig middel moet worden aangevoerd.

Ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State waaraan cumulatief moet zijn voldaan opdat een vordering tot schorsing en tot voorlopige maatregelen kan worden toegewezen, is niet vervuld.

BESLISSING

1. Het verzoek van de VZW GAIA tot tussenkomst wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drieëntwintig mei tweeduizend zeventien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,
bijgestaan door

Bart Tettelin,

kamervoorzitter,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys